

Arrest

nr. 171 726 van 12 juli 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X
in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarige kinderen
X en X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarige kinderen X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 13 december 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 23 oktober 2014, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 maart 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 april 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat A. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 17 november 2008 en 27 augustus 2010 dient de verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), dit in functie van zowel de verzoekster zelve als haar minderjarig kind, T(...) Li(...). De aanvraag van 17 november 2008 wordt ontvankelijk verklaard bij beslissing van 26 maart 2009.

1.2. Op 3 juli 2012 beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris (hierna: de gemachtigde) tot de ongegrondheid van de onder punt 1.1. vermelde aanvragen.

1.3. Bij arrest nr. 118 168 van 31 januari 2014 wordt de onder punt 1.2. vermelde beslissing door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) vernietigd.

1.4. De onder punt 1.1. vermelde aanvraag wordt opnieuw ongegrond verklaard bij beslissing van 4 augustus 2014. Deze beslissing wordt vervolgens ingetrokken bij beslissing van 17 oktober 2014.

1.5. Op 23 oktober 2014 beslist de gemachtigde wederom tot de ongegrondheid van de aanvragen om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Dit is de thans bestreden beslissing, die aan de verzoekster ter kennis werd gebracht op 13 november 2014 en die als volgt, is gemotiveerd:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 17.11.2008 en 27.08.2010 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door:

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 26.03.2009, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en):

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

De aangehaalde medische elementen voor I(...), K(...) werden niet weerhouden door de arts-adviseur (zie medisch advies d.d 21.10.2014 onder gesloten omslag in bijlage).

De aangehaalde medische elementen voor T(...), Li(...) werden niet weerhouden door de arts-attaché (zie medisch advies d.d 20.01.2012 onder gesloten omslag in bijlage).

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het (even of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).”

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat de procedure kosteloos is en niet kan worden ingegaan op de vraag van de verweerder om de kosten van het geding ten laste van de verzoekster te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert de verzoekster de schending aan van de artikelen 9ter en 62 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

De verzoekster betoogt als volgt:

“DOORDAT verweerder stelt dat de aanvraag om machtiging tot verblijf, door verzoekster ingediend op 17 november 2008, ontvankelijk is doch ongegrond om reden dat het door verzoekster aangehaalde medisch probleem niet kan worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van art. 9ter van de Wet van 15 december 2012 daarbij verwijzend naar het medisch advies dd. 21 oktober 2014 van de ambtenaar-geneesheer volgens hetwelk er geen aandoening in hoofde van verzoekster zou bestaan die een reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling in het herkomstland is.

TERWIJL verzoekster bij haar aanvraag dd. 17 november 2008 en enkele navolgende schrijvens (o.a. dd. 11 december 2011, dd. 5 april 2012, dd. 7 augustus 2012, dd. 7 februari 2014, dd. 27 februari 2014, dd. 25 juli 2014 en dd. 23 oktober 2014) diverse medische verslagen had voorgelegd (o.a. dd. 09/03/2010 van dokter V.; dd. 30/03/2010 van dokter J. B.; dd. 18/11/2011, dd. 13/03/2012 en dd. 03/08/2012 van dokter R. P.; dd. 16/10/2013 van dokter W. O.; dd. 20/02/2014, dd. 19/06/2014 en dd. 04/09/2014 van dokter M. B.), waaruit voldoende bleek dat zij wel degelijk lijdt aan enkele medische aandoeningen die van die aard zijn dat een terugkeer naar haar herkomstland wel degelijk een reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit.

Uit de door de FOD Binnenlandse Zaken gegeven motivering blijkt niet dat verweerder in de bestreden beslissing van niet-gegrondheid van de aanvraag om machtiging van verblijf de diverse gegevens die beschikbaar zijn in verzoeksters dossier op een zorgvuldige en redelijke manier in acht heeft genomen.

Door de aanvraag tot verblijfsmachtiging af te wijzen op grond van het feit dat uit de voorgelegde verslagen niet zou blijken dat verzoekster zou lijden aan een medische aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling bij een terugkeer, blijkt dat verweerder niet in alle objectiviteit alle concrete en individuele elementen die voorhanden zijn in het administratief dossier, voldoende en op een redelijke wijze in overweging heeft genomen.

(...)

Ten derde blijkt NERGENS uit de lezing van de bestreden beslissing dat hetzij de arts-attaché hetzij verweerder zelf, rekening hebben gehouden met alle (bijkomende) medische verslagen die door verzoeksters advocaat bij het administratief dossier waren voorgelegd.

Uit de lezing van het medisch advies van de arts-attaché blijkt dat deze laatste geen rekening heeft gehouden met o.a. het bijkomend medisch verslag dd. 4 september 2014 van dokter Markus B.; dat door verzoeksters advocaat bij navolgend schrijven dd. 23 oktober 2014 was toegevoegd aan het administratief dossier. (Stuk 3)

Op dit door verzoekster voorgelegd bijkomend medisch verslag heeft noch verweerder in de bestreden beslissing, noch de arts-attaché geantwoord in zijn medisch advies.

Dit houdt een schending in van de motiveringsplicht.”

Dienaangaande repliceert de verweerder in de nota met opmerkingen als volgt:

“Waar verzoekster meent dat er geen rekening gehouden werd met het attest van 4 september 2014, dat bij schrijven van 23 oktober 2014 werd overgemaakt, dient te worden opgemerkt dat de bestreden beslissing genomen werd op 23 oktober 2014, waardoor de verwerende partij enkel rekening kon houden met die elementen die haar op dat moment ter kennis werden gebracht. Uit het administratief dossier blijkt dat op dezelfde dag dat de beslissing reeds werd genomen, een fax werd ontvangen door de verwerende partij met een medisch getuigschrift dat gedateerd werd op 4 september 2014. Verzoekster toont echter niet aan dat dit attest door de verwerende partij ontvangen werd vooraleer de beslissing werd genomen. Het is derhalve geenszins kennelijk onredelijk dat de verwerende partij hiermee geen rekening kon houden.”

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in

rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 5 december 2011, nr. 216.669).

Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het evenwel niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen. Indien specifiek een beslissing in het geding is waarbij aan de rechtszoekende een bepaald voordeel wordt geweigerd, *in casu* wordt aan de verzoekster een verblijfsmachtiging om medische redenen geweigerd, dient de Raad tevens na te gaan of de overheid bij haar onderzoek zorgvuldig genoeg is geweest in haar beoordeling van de voorgelegde gegevens. Indien blijkt dat zulks niet het geval is geweest, heeft de overheid haar materiële motiveringsplicht geschonden. Immers, de materiële motiveringsplicht houdt tevens in dat de opgegeven motieven steunen op concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. Ondeugdelijkheid van de motieven kan dan ook voortvloeien uit het feit dat die motieven niet het resultaat zijn van een zorgvuldig onderzoek (RvS 18 december 2013, nr. 225.875; RvS 30 juni 1998, nr. 74.766).

De verzoekster betoogt dat bij het nemen van de bestreden weigeringsbeslissing geen rekening werd gehouden met alle door haar voorgelegde medische gegevens. Meer bepaald werd noch in het advies van de ambtenaar-geneesheer noch in de bestreden beslissing het bijkomend medisch attest van 4 september 2014 van dokter M. B., overgemaakt op 23 oktober 2014, in rekening genomen. De verzoekster voegt als bijlage bij het verzoekschrift een afschrift van een faxbericht waaruit blijkt dat het voormelde medisch attest van 4 september 2014 werd overgemaakt aan de Dienst Vreemdelingenzaken, Directie Toegang en Verblijf, Humanitaire Regularisaties (Sectie 9ter) op 23 oktober 2014 om 15u42. Het faxbericht, dat zich tevens in het administratief dossier bevindt, telt in totaal vijf pagina's en vermeldt in de titel op duidelijke wijze *“bijkomende stukken voor de aanvraag verblijfsmachtiging op basis van artikel 9ter Wet van 15/12/1980”*, verder worden alle persoonsgegevens van de verzoekster weergegeven en wordt gesteld *“U gelieve in bijlag 1 bijkomend verslag te willen vinden, ter aanvulling van het dossier en staving van de aanvraag tot verblijfsmachtiging o.b.v. artikel 9ter Vw. die betrokkene heeft ingediend op 14/11/2008, en die ontvankelijk werd verklaard bij beslissing dd. 26/03/2009. Het betreft: Stuk 17. Medisch getuigschrift dd. 04/09/2014 dokter M(...) B(...).”*

De Raad wijst er op dat wanneer, zoals te dezen, een verzoekende partij op gemotiveerde en onderbouwde wijze betwist dat een beslissing op een zorgvuldig onderzoek berust, het aan de overheid toekomt om via het administratief dossier de deugdelijkheid van de motieven aan te tonen (cf. RvS 30 juni 2011, nr. 214.282).

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekster, via haar advocaat, per faxbericht van 23 oktober 2014 een nieuw (standaard) medisch getuigschrift d.d. 4 september 2014 aan de diensten van de verweerder heeft overgemaakt. Het voormelde standaard medisch getuigschrift bevindt zich in de submap *“medische documenten 9ter”* en is vergezeld van een nota *“medische stukken die beveiligd worden door de Dienst Humanitaire Regularisaties”* waarin onder meer wordt vermeld dat het om een aanvulling van verzoeksters aanvraag 9ter gaat, dat het medisch stuk werd ontvangen zonder envelop en dat het stuk werd ontvangen op 23 oktober 2014. Uit de overige stukken van het administratief dossier blijkt dat het faxbericht van 23 oktober 2014 is binnengekomen om 15u41, dit is dus tijdens de kantooruren.

Samen met de verzoekster stelt de Raad vast dat uit niets blijkt dat de verweerder, of de door hem aangestelde ambtenaar-geneesheer die overeenkomstig artikel 9ter, § 1, vijfde lid van de vreemdelingenwet een advies verschaft omtrent het voorgelegde medisch dossier, bij het nemen van de bestreden beslissing rekening werd gehouden met het (standaard) medische getuigschrift van 4 september 2014 overgemaakt middels een actualisatie per fax van 23 oktober 2014.

Uit het advies van de ambtenaar-geneesheer van 21 oktober 2014, advies waarop de thans bestreden beslissing steunt, geeft de ambtenaar-geneesheer uitdrukkelijk aan zijn medische evaluatie van de gezondheidstoestand van verzoekster te baseren op de volgende medische stukken:

“- Afschriften van de verslagen (van verpleegkundigen en artsen) met betrekking tot de opvolging van de zwangerschap en de bevalling in 2008 en 2010. Hieruit blijkt tweemaal een pre-eclampsie met keizersnede;

- Attesten (d.d. 9/3/2010) van dr. V(...) waaruit blijkt dat betrokkene gehospitaliseerd was van 12 tot 22/02/2010 en bevallen is op 16/02/2010;
- Medisch attest (d.d. 30/03/2010) van dr. J. B(...), gynaecoloog, waaruit blijkt dat betrokkene vanwege een ernstige pre-eclampsie op 16/02/2010 een keizersnede onderging. Opvolging door oogarts is nodig vanwege weerslag van de pre-eclampsie op de ogen. Ze moet ook verder medisch opgevolgd worden.
- Medisch attest (d.d. 18/11/2011) van dr. R. P(...), huisarts, waaruit blijkt dat betrokkene lijdt aan clusterhoofdpijn en een ernstig anxio-depressief syndroom, waarvoor behandeling met Redomex (amitriptyline = antidepressivum), Impromen (bromperidol = antipsychoticum) en Xanax (alprazolam = anxiolyticum/sedativum).
- Kopieën van voorschriften (d.d. 18/11/2011 en onleesbaar) van dr. P(...)ki;
- Standaard medisch getuigschrift (d.d. 13/03/2012) ingevuld door dr. P(...) waaruit blijkt dat betrokkene een anxio-depressief syndroom heeft, waarvoor ze behandeld wordt met Efexor en Halcion;
- Standaard medisch getuigschrift (d.d. 03/08/2012) ingevuld door dr. P(...) waaruit blijkt dat er 1,5 jaar behandeling nodig is;
- Attest (d.d. 16/10/2013) van dr. O(...);
- Standaard medisch getuigschrift (d.d. 20/02/2014) van dr. Ba(...) waaruit blijkt dat betrokkene een posttraumatische stress-stoornis (PTSS) heeft.
- Standaard medisch getuigschrift (d.d. 19/06/2014) van dr. Ba(...) waaruit blijkt dat betrokkene lijdt aan een posttraumatische stress-stoornis (PTSS), een aanpassingsstoornis, een angststoornis en een arteriële hypertonie"

Het standaard medisch getuigschrift van 4 september 2014 wordt zodoende niet vermeld in het advies van de ambtenaar-geneesheer die door verweerder werd aangesteld om de medische situatie van de verzoekster te evalueren. Vermits alle medische stukken waarop de ambtenaar-geneesheer zijn beoordeling steunt uitdrukkelijk worden opgesomd, dient te worden vastgesteld dat de ambtenaar-geneesheer bij zijn beoordeling overeenkomstig artikel 9ter, § 1, vijfde lid van de vreemdelingenwet, geen acht heeft geslagen op hetgeen wordt geattesteerd in het standaard medisch getuigschrift van 4 september 2014. Uit de overige stukken van het administratief dossier en uit de motieven van de bestreden beslissing zelf blijkt evenmin dat het standaard medisch getuigschrift van 4 september 2014 in rekening werd genomen bij de thans bestreden ongegrondheidsbeslissing inzake de medische verblijfsaanvraag van de verzoekster.

In de nota met opmerkingen erkent de verweerder dat geen rekening werd gehouden met het medisch getuigschrift van 4 september 2014. Hij stelt echter dat het niet kennelijk onredelijk is dat dit medisch getuigschrift niet in rekening werd genomen omdat de verzoekster niet aantoonde dat dit attest werd ontvangen vooraleer de bestreden beslissing werd getroffen. Dit verweer kan echter niet worden gevolgd. Wanneer de verzoekster aanvoert dat met een bepaald medisch stuk geen rekening is gehouden bij het ongegrond verklaren van haar medische verblijfsaanvraag, komt het immers de verweerder toe om de Raad er via het administratief dossier van te overtuigen dat hij met dit stuk geen rekening kon of behoefde te houden, hetgeen onder meer het geval is indien hij aannemelijk maakt dat hij er op het moment dat de beslissing werd getroffen nog geen kennis van kon hebben. Van de verzoekster kan dan ook niet worden verwacht dat zij aantoonde dat de bestreden beslissing werd getroffen nadat het faxbericht waarmee het medisch attest werd verstuurd, werd ontvangen.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekster een aanvullend standaard medisch getuigschrift d.d. 4 september 2014 heeft overgemaakt met een faxbericht van 23 oktober 2014, dat bij de bevoegde diensten op diezelfde dag is aangekomen tijdens de kantooruren. Het is niet betwist dat bij het nemen van de bestreden beslissing, die tevens is getroffen op 23 oktober 2014, geen rekening werd gehouden met dit nieuwe en zeer recente medisch getuigschrift van 4 september 2014. Nu het administratief dossier geen enkel gegeven bevat dat toelaat te achterhalen op welk tijdstip de bestreden beslissing van 23 oktober 2014 precies werd getroffen, kan de verweerder niet overtuigen waar hij laat uitschijnen dat de bestreden beslissing reeds werd genomen wanneer het faxbericht van 23 oktober 2014 werd ontvangen zodat hij er geen rekening mee kon houden. Vermits uit de stukken van het administratief dossier aan de andere kant wel blijkt dat het faxbericht nog tijdens de kantooruren op 23 oktober 2014 is aangekomen op de bevoegde dienst van de verweerder, kan niet worden vastgesteld dat de gemachtigde er bij zijn beslissing van diezelfde dag onmogelijk rekening mee kon houden.

Het gegeven dat de bestreden beslissing steunt op het advies van de ambtenaar-geneesheer van 21 oktober 2014, doet hieraan geen afbreuk. Indien de gemachtigde ervoor opteert om zijn ongegrondheidsbeslissing pas te nemen enkele dagen nadat de ambtenaar-geneesheer zijn advies heeft verschaft, dan dient hij ervoor te waken dat in de tussentijd geen nieuwe medische stukken

werden overgemaakt en dient hij desgevallend het nodige gevolg hieraan te geven, bijvoorbeeld door de ambtenaar-geneesheer te vragen om een nieuw advies.

Nu geen rekening werd gehouden met een zeer recent medisch getuigschrift, waarvan niet wordt aangetoond dat de gemachtigde er geen kennis van kon hebben op het moment dat hij de bestreden beslissing trof, en de medische verblijfsaanvraag dienvolgens ongegrond wordt verklaard zonder een zorgvuldig onderzoek van de meest recente medische gegevens van de verzoekster, dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing niet deugdelijk is gemotiveerd waar de gemachtigde besluit dat “uit het voorgelegde medisch dossier” niet kan worden afgeleid dat de verzoekster lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt zoals bedoeld in artikel 9ter, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet.

Een schending van de materiële motiveringsplicht is derhalve aangetoond.

Het enige middel is, in de aangegeven mate, gegrond. Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

De overige in het middel aangehaalde bepalingen of beginselen behoeven geen verder onderzoek (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 23 oktober 2014, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juli tweeduizend zestien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. DE GROOTE